

[Ministeren for Grønland]

for at udvikle sig til en større helhed. Han sagde, at dette var et rimeligt forhandlingsresultat, hvad jeg naturligvis er glad for at hr. Preben Lange fra siumut synes, og gav en kompliment til regeringen, som jeg inkasserer på regeringens vegne, nemlig at vi er tilhængere af rationelle løsninger. Det kan jeg garantere at vi er.

Derudover sagde hr. Preben Lange, at her bliver der afleveret en sum penge fra Grønland til Danmark. Det var også et af de spørgsmål, hr. Albrechtsen opholdt sig en smule ved. Der ændres ikke noget som helst ved økonomien, hverken positivt eller negativt. Rent teknisk er det sådan, at der har været et overskud på den kgl. grønlandske handel, som er gået i statskassen. Det gør det ikke længere, da vi ikke har den kgl. grønlandske handel. Det vil sige, at bloktilskuddet nu nedsættes med det beløb, staten egentlig fik.

Når jeg siger det så klart, er det, fordi hele hjemmestyreprincippet jo går ud på, at Danmark ikke skal tjene på, at der er kommet hjemmestyre i Grønland. Men princippet er lige så klart, at det skal Danmark heller ikke tabe penge på. Det er overholdt her, så det er rent teknisk, at bloktilskuddet bliver det mindre, som vi får i mindre indtægt.

Det kunne have været fristende – men jeg skal afholde mig derfra – at falde for den fristelse, som hr. Albrechtsen stillede mig over for: at gå ind i en lang diskussion om selve Thulesagen. Jeg skal nøjes med den ene bemærkning, som i øvrigt kan have relevans til en tidligere debat, hvor hr. Albrechtsen havde sin mening om, hvordan man i Portugal og i Spanien vurderer tingene, at jeg tror, hr. Albrechtsen trygt kan overlade befolkningen i Thule at bestemme sammen med de danske myndigheder, hvordan man ønsker sit forhold til Thulebasen fremover. Hvis lokalbefolkningen mener, man kan have glæde af at sælge noget rensdyrkød til basepersonalet, så synes jeg ærlig talt, at hr. Albrechtsen skal lade folk få lov til at have den indtægt.

Dermed vil jeg sige tak for den positive behandling. Jeg er naturligvis parat til at svara på alle spørgsmål i udvalget.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg er skam meget tryk ved, hr. minister, at overlade bedømmelsen af, om det er rimeligt, hvad man når frem til i Thulesagen, til befolkningen i Thuleområdet, i den nordligste del af Grønland. Det er jeg meget tryk ved, og i det øjeblik, man når til en enighed, som også befolkningen deroppe accepterer, så accepterer jeg den også. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Men jeg må også sige, at de historiske erfaringer, den samme befolkning har haft med den danske stats optræden, jo nok tilsiger, at danske folketingsmedlemmer bør være overordentlig kritiske og gennemgå sagen overordentlig grundigt, før de sætter deres lid til, at alt er i orden i den sag. Det vil jeg forbeholde mig stadig væk at gøre. Jeg tror også, ministeren vil kunne forstå, at det er jeg faktisk ikke alene berettiget, men også forpligtet til.

Dohrmann (FP):

Vedrørende § 9 er det jo en kendsgerning, at også efter indførelsen af hjemmestyret består der et rigsfællesskab.

Ministeren får ifølge lovforslaget bemyndigelse til at forhandle vedrørende den kgl. grønlandske handel på baseområderne. Jeg vil egentlig godt spørge ministeren, om den dansk-amerikanske aftale, der foreligger, efter ministerens opfattelse er en ren dansk-amerikansk aftale. Det, jeg gerne vil have ministeren til at komme med et udsagn om, er, hvorledes ministeren tolker den aftale, om det ikke er således, at selv om der eventuelt skulle komme et flertal i Grønland, der, lad os sige var meget fjendtligt indstillet over for, at Danmark og også Grønland på denne måde indgår en forsvarsaftale, så er det alene de danske myndigheder og amerikanerne, der afgør den slags ting, forstået på den måde, at de dansk-amerikanske forsvarsområder i Grønland er hjemmestyret uvedkommende.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jo, hr. Dohrmann. Det er udelukkende et dansk-amerikansk forhold, der er tale om med hensyn til baserne, intet andet. Det er årsagen til, at vi på trods af en klar markering fra alle de politiske partier i Grønland om, at man ønskede at overtage Sdr. Strømfjord, altså har sagt nej. Men vi er ikke ufleksible. Vi forsøger at finde en løsning, som både USA og vi kan gå med til, sådan